

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

43) Anden behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab. (Ligestilling mellem registrerede partnerskaber og heteroseksuelle ægteskaber med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn).

Af Kamal Qureshi (SF) m.fl.

(Fremsat 5/4 2005. Første behandling 27/5 2005. Betænkning 9/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

44) Første behandling af lovforslag nr. L 174: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Præmiering af ekstra praktikpladser og udbetaling af ydelser til elever i erhvervsuddannelse plus).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 10/6 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tina Nedergaard (V):

Regeringen har med dette lovforslag taget initiativ til en egentlig præmiering af virksomheder, som tager ekstra elever. Regeringen har vurderet praktikpladssituationen som så alvorlig, at den har fundet det nødvendigt at tage dette skridt for at få sat ekstra gang i antallet af praktikpladser.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at præmieringsordninger ikke er Venstres første valg, når vi arbejder på at skabe flere praktikpladser, men vi hæfter os ved, at regeringen har fremsat et begavet forslag til præmiering, og så vil vi i Venstre faktisk støtte det ud fra devisen, at det er nødvendigt at gøre en ekstra indsats, for så vidt der er unge, som står i en situation, hvor deres muligheder er lukkede, og det kan jo være tilfældet i en situation, hvor vi endnu ikke har fået kørt de korte uddannelser godt i gang. Derfor støtter vi forslaget.

Det er regeringens og også Venstres mål, at flere unge gennemfører en uddannelse i en virksomhed, og at antallet af praktikpladssøgende dermed nedbringes. Vi mener imidlertid, at det er væsentligt at pege på, at de, der står i søgkøen, så langt fra er de samme unge mennesker hele tiden. Størstedelen får inden for forholdsvis kort tid en praktikplads.

Vi har i Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti taget en række initiativer, som i sig selv har skabt 1.800 flere uddannelsesaftaler i 2004 end i 2003. Udviklingen af antallet af praktikpladser er derfor inde i en god gænge, men regeringen vurderer altså, at der er behov for at opjustere måltallene, og det gør man så i form af et praktikpladstilskud eller en præmieringsordning, som honorerer det, at en virksomhed f.eks. tager sin første elev, hvilket kan være forbundet med praktisk bøvvl og måske også en tøven over for den opgave, det er at tage elever.

Det, der er særlig begavet ved dette lovforslag, er således, at man henvender sig til de virksomheder, der ikke har elever, og de virksomheder, som gør en ekstra indsats. De tidligere beslutningsforslag fra Socialdemokraterne, som jeg har forholdt mig til her fra talerstolen, har rettet sig mod et generelt praktikpladstilskud, som ville udløse meget store AER-betalinger, hvor man samtidig kom til at betale for en lang række elever, der alligevel ville være i praktik. Derfor er denne præmieringsordning en del

bedre, og vi finder, at det, at man kan sætte måltallet op for antallet af elever, i sig selv begrundes, at vi kan støtte forslaget.

Helt kort går forslaget ud på, at der kommer et engangsbeløb til de virksomheder, som tager en ekstra elev, på 20.000 kr. det første år, hvor eleven er i virksomheden. Vi håber således, at der er nogle af de hvilende praktikpladser eller næsten sovende praktikpladser, som vi herigenem kan aktivere.

Vi ser frem til, at regeringen med dette yderligere tiltag vil nå de meget flotte måltal, som jo bryder med års tilbagegang i praktikpladsantallet, og derfor støtter vi forslaget.

Kl. 23.05

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Vi skal til at vænne os til, at det er første behandling, så derfor må vi jo blive stående hernede.

Jeg har jo fundet citaterne frem.

Jeg vil godt rose regeringen for, at man har taget det her initiativ. Men jeg vil spørge til en enkelt del af det, og hvis jeg skulle have misforstået det, så er det jo, fordi det er kommet så hurtigt indover, men sådan opfatter jeg det: Hvorfor er det sådan, at virksomhederne skal være 3 år gamle, før de kan få de her tilskud? Man kunne godt forestille sig, at der faktisk var et stort potentiale især på håndværksområdet, hvor især byggeområdet, det kender vi begge, traditionelt tager rigtig mange lærlinge. Hvad er begrundelsen for, at en virksomhed skal have bestået så længe for at kunne tage en elev?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det, der er afgørende her, er jo, at man får nogle ekstra på banen. Altså kort sagt er vi i Venstre ikke så interesseret i en spekulation, der går på, at nu får man et praktikpladstilskud, og bummelum så kan man pludselig tage elever. Det, der er relevant, er, at man yder en ekstra indsats, og det betyder, at man måler på de forudgående 3 år. Det er faktisk bl.a. herved, at forslaget adskiller sig fra det tidligere beslutningsforslag med det generelle tilskud, som vi har behandlet. Jeg finder faktisk, at det er meget relevant, at man måler på, hvilken indsats der er gjort hidtil, og hvilken indsats der vil kunne gøres fremover.

Desuden har vi jo gjort den erfaring i samtaler også med tidligere regeringer, at noget, man skal være meget påpasselig med, er ikke at udløse et tilskud til en virksomhed, der principielt

kan lukke ned dagen efter. Der skal være stabilitet i virksomheden.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Carsten Hansen for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg skal sige, at det er vi sådan set principielt enige i, men vi synes, der især er en række af de små nystartede virksomheder er et specielt forhold, der gør sig gældende, og jeg tror faktisk, vi kunne få en række også gode og ordentlige praktikpladser. Vi har jo de faglige udvalg og praktikpladsudvalg, der skulle godkende dem. Det vil jeg så i øvrigt bare henlede opmærksomheden på.

Jeg skal gøre opmærksom på, at vi støtter forslaget, men der vil blive en række pladser, som vi siger er lidt tvivlsomme. Der skal vi sørge for, og det mener jeg er ministerens opgave, regeringens opgave, at få de praktikpladser sikret så godt, som det nu kan lade sig gøre, altså at kvaliteten er i orden.

Jeg mener faktisk, at hvis vi har en fælles mål-sætning om ad den her vej at skabe så mange rigtige praktikpladser, så kunne der ligge et potentiale i nystartede virksomheder, og det kan vi jo prøve at spørge ind til, men problemet er, at vi har så kort tid. Vi kunne snakke om 1 år og nystartede virksomheder under 5 år eller et eller andet.

Men jeg vil bare lige høre, om der er en vilje hos Venstre til, at vi gik ad den vej og prøvede at se på, om der var et potentiale her, som vi kunne bruge til at skaffe flere rigtige praktikpladser.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg mener, der bør være vilje hele tiden til at kigge på, hvordan vi bedst muligt stykker erhvervsuddannelsessystemet sammen, men noget af det, der bliver helt relevant, som hr. Carsten Hansen peger på, er jo at sikre, at en præmieringsordning ikke udløser praktikpladser, hvor der rent ud sagt spekuleres lidt i, at man får eleven alt andet lige lidt billigere. Derfor er det jo også væsentligt, at vi i den indsats, der skal gøres nu, i høj grad inddrager de faglige udvalg, som besidder den ekspertise, der er nødvendig.

Med henblik på egentlige ændringer af lovforslaget afventer jeg selvfølgelig også med interesse det samråd, som er bebudet i morgen med

undervisningsministeren. Men som udgangspunkt finder jeg faktisk, at det er relevant, at man har en sikkerhed for, at vi ikke har en åbne-lukke-virksomhed, der udløser et tilskud.

Med det in mente kan det jo godt være, vi ikke er så fremkommelige, som man jo ellers teoretisk godt kunne ønske sig på det her felt, for mange nystartede virksomheder kunne måske have brug for lige den der ekstra belønning, men det er svært at få pengene tilbage, hvis de først er udbetalt.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er ikke på grund af det fremskredne tidspunkt, at jeg vil kippede med flaget og uddele roser i aften, men simpelt hen på grund af politikken. Jeg synes, det specielt er meget, meget flot af Venstres ordfører, fru Tina Nedergaard, som jo har været hardliner, hver gang der har været socialdemokratiske forslag, der har haft det samme sigte og det samme mål, nemlig at belønne de virksomheder, som gjorde noget, og straffe dem, som undlod at gøre noget.

Derfor er der god grund til at rose, også fordi jeg kan forstå, at Venstre og specielt Venstres ordfører har været udsat for et voldsomt pres fra Dansk Arbejdsgiverforening og fra Dansk Industri, og det er ikke lige deres kop te. Fru Tina Nedergaard gjorde jo også et lille nummer ud af at sige, at det her ikke er Venstres første valg, det er nr. 2. Det må jo så være, fordi man har givet op over for det.

Kl. 23.10

Det, der selvfølgelig er interessant, er, at Venstre her siger, at det primært er virksomheder, der ikke har nogen lærlinge. Jeg måtte forstå det sådan, at det var dem, forslaget skulle rettes imod. Men er det ikke korrekt forstået, at det er til alle, der øger antallet af lærepladser?

Når nu vi har det sådan, at der er rigtig mange virksomheder, der slet ikke bruger den kvote, de har, altså virksomheder, der er godkendt til langt flere pladser, end de har, er det her lovforslag så tilstrækkeligt?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg skal sige, at på det her fremskredne tidspunkt gælder taletidsreglerne også.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jo, det gælder alle virksomheder, som øger antallet målt på de forudgående 3 år. Det er fuld-

stændig korrekt. Men der, hvor jeg ser en særlig betydning af forslaget, er altså i forhold til virksomheder, som skal overkomme det forholdsvis store bureaukrati, der er ved at tage en ny elev.

Så det her lovforslag er altså ikke udtryk for, at regeringen har givet op, eller at Venstre har givet op. Det er tværtimod udtryk for, at vi har opjusteret måltallene i forhold til, da vi lavede reformen, den såkaldte fase 2. Det er jo også udtryk for, at jeg i hvert fald har kunnet se, at de korte uddannelser tager lidt længere tid at løbe i gang, end vi måske havde håbet på.

Så vil jeg også godt lige afslutningsvis sige om de tidligere beslutningsforslag, at ideologier jo er godt og principielle overvejelser er gode, men antallet af kroner og øre har altså også en betydning. Der adskiller det her lovforslag sig også fra tidligere beslutningsforslag på den måde, at hvis man skulle give et generelt praktikpladstilskud, så var vi oppe i milliardklassen; her holder vi os dog i millionklassen.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Bjarne Laustsen for sin sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er korrekt opfattet af Venstres ordfører, at Socialdemokratiet roser det her forslag. Sådan bør det også være, når der er et fremskridt. Regeringen skal bestemt ikke have utak for, at den fremsætter det her lovforslag.

Det, jeg tænker på, er jo, hvornår næste skridt kommer. Man afskaffede skolepraktikken, man har sagt nej til at genindføre skolepraktikken, og man har også sagt nej til en tilskudsordning.

Det næste spørgsmål er her: Hvornår kommer det næste ryk? Kommer det til efteråret med at indføre skolepraktikken, hvis det her viser sig ikke at være tilstrækkeligt? Det skal Venstre ikke nogen skrupler over at overveje her i løbet af sommeren, for det er jo da langt bedre, at eleverne får en uddannelse, end at de bare går på kontanthjælp.

Ministeren var jo så flink at oplyse i det sidste samråd, at det kun var 2-4 pct. af de her elever, som var i skolepraktik, der kørte hele forløbet igennem. Det er jo faktisk ret gratis at garantere skolepraktikken, for man når at lave restlæreforløb for resten.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu kan vi jo ikke genindføre skolepraktikken, når vi ikke har fjernet den. Det ville jo forudsætte, at vi havde fjernet den. Det har vi ikke, vi har reduceret den.

Lige netop på de uddannelser, hvor vi har grebet fat i skolepraktikken, f.eks. tømreruddannelsen, har vi jo set en fordobling af de uddannelsesaftaler, der er indgået, så det virker jo helt efter hensigten.

Med hensyn til de næste skridt kan jeg da naturligvis varsle, at vi påtænker yderligere skridt, for praktikpladsproblemet er jo nok et evigt aktuelt, som der hele tiden skal findes nye løsninger på. Vi er jo bekendt med, at ministeren vil nedsætte et udvalg, der skal arbejde på at smidiggøre hele området, således at flere kan komme i ordinær praktik.

Der ønsker jeg da også selv at bidrage med gode ideer, som forfølger det spor, vi lagde med reformens fase 2 omkring reduktion af skolepraktikken, forbedret formidling osv., for vi kan se, at nogle af de initiativer, enkelte skoler har taget, jo har en særdeles god effekt, og det spor ønsker vi at forfølge.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er hr. Carsten Hansen.

Carsten Hansen (S):

Uden at være voldsom bibelstærk ved jeg, at det er sådan, at man i himmelen glæder sig mere over én omvendt synder, end man glæder sig over hundrede retfærdige.

Jeg vil gerne sige til Venstre og til undervisningsministeren, at her er jo et eksempel på, at vi har stået på denne talerstol og i samråd efter samråd og banket på statsministeren og på undervisningsministeren, for at der nu skulle tages affære, efter at man havde lavet de voldsomme besparelser, dengang man lavede den nuværende ordning.

Jeg kan kun rose, at man kommer med det nu, og vi sagde selvfølgelig også ja til en dispensationsordning med det samme. Jeg forstår bare ikke, at vi skulle skubbe så hårdt på. Vi havde et samråd sidste onsdag morgen, og vi kunne ikke få ministeren til at tilkendegive, hvad der ville ske, hvornår det ville ske osv.

Men jeg tror, man har følt sig voldsomt presset af de seneste undersøgelser, der viser, at ud af 2.300 elever på de syv uddannelser, hvor der

ikke er skolepraktik på de tekniske skoler, er der faktisk 900 elever, som ikke kommer videre.

Kl. 23.15

Derudover er det selvfølgelig et problem for regeringen, at de korte uddannelser ikke har fungeret efter den hensigt. Derfor vil jeg gerne her rose, at man nu *endelig* er blevet klogere.

Vi har siden 2002 – jeg har lige tjekket op – fremsat vores beslutningsforslag, så vidt jeg husker, fire gange, og jeg har samtlige fru Tina Nedergaards taler med om dødvægtstab og konkurrenceevne, og jeg ved søreme ikke hvad, men det fremskredne tidspunkt taget i betragtning skal jeg undlade at gøre mere ud af det, men blot sige, at vi er glade for, at det er kommet nu. Det er sent, og det er måske i virkeligheden for sent for en række af de unge, som er gledet helt ud af uddannelsessystemet, men bedre sent end aldrig.

Vi er selvfølgelig glade for, at der har været et pres, vi opretholder det fortsat, og som hr. Bjarne Laustens sagde i sin sidste bemærkning til fru Tina Nedergaard: Vi glæder os meget til næste skridt. For det må jo være, at vi får kigget skolepraktikken ordentligt igennem, at vi måske får lavet en anderledes ordning for skolepraktik, praktikcentre, hvor man kan lave noget ordentligt, får fordelt skolepraktikken på en anden måde og laver en gennemførelsesgaranti på de her uddannelser.

Jeg vil også godt takke ministeren for, at han har stillet sig til rådighed for et samråd i morgen, for der er en række uafklarede spørgsmål.

Jeg skal sige, at vi er meget opmærksomme på det med de små håndværksmestre, hvor der er en opblomstring i øjeblikket, og jeg tror, at vi, hvis vi kan snakke fornuftigt med hinanden, måske kan finde nogle fornuftige ordninger. Vi er også enige i, at man ikke bare skal kunne hæve et tilskud på 20.000 kr. sådan ud af den blå luft, men vi kunne måske ud fra det potentiale, der er – det kan vi vel snakke os frem til – måske sikre, at der var nogle flere, som kunne få en plads her.

Så bare til sidst: Regeringen har faktisk nogle rimelig gode målsætninger i deres regeringsprogram. Jeg var sammen med ministeren på en konference forleden, og det er jo sørgeligt at se, at frafaldet er jo større og større. Samtidig ser vi, at andelen af unge, der tager en kompetencegivende uddannelse, falder, og jeg tror, at det har været med til at presse regeringen.

Det her betragter vi som et skridt på vejen, men det er nok kun et lille skridt hen imod at få

taget fat i overgangen, 10. klasse, og få lavet gennemførelsesgarantier for dem, der har mulighed for at få praktik på en anderledes måde.

Men stor ros fra vores side. Vi medvirker konstruktivt og kan gå ind for lovforslaget, men vi har selvfølgelig en række spørgsmål, der skal afklares undervejs.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Der kan jo være et yderst motiverende incitament i at lave sådan en præmieringsordning, men så vil jeg også sige, at sådan som man har skruet det sammen her, er det ikke lige vores kop te, selv om man vil tage gennemsnittet for de sidste 3 år og der så vil blive præmieret for de ekstra elever. Så kan man sige, at man synes, det er en god idé, men vi er jo en del af et forlig, og derfor kan jeg lige så godt meddele med det samme, at Dansk Folkeparti vil stemme blankt til det her lovforslag. Vi kan ikke se, at det er hensigtsmæssigt.

Jeg har været arbejdsgiver i mange år, og med sådan nogle præmieringsordninger vil jeg virkelig føle, at det er en form for kollektiv afstraffelse af arbejdsgivere, der ikke har elever. Det her duer altså ikke. Det vil jeg nok sige at det ikke gør, men jeg synes til gengæld ikke, at der er nogen grund til, at vi i Dansk Folkeparti, når vi har et strålende forlig på selve området sammen med Det Radikale Venstre, skal stemme nej.

Så jeg vil bare gentage, at vi vil stemme blankt til det her, og jeg går også ud fra, at mine meget gode kolleger fra Det Radikale Venstre måske også er på den lysende vej, hvad det her angår. Ja, sti, vej, gade eller stræde, det kommer faktisk ud på et her i den sene natte-tid, men nu har jeg pointeret det en gang for alle: Når vi kommer frem til tredje behandling, vil vi læne os tilbage, og så vil vi trykke på den gule knap.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er fru Carina Christensen.

Carina Christensen (KF):

Det er meget imponerende at se så stor en glæde, der er her i salen på et så sent tidspunkt. Ikke mindst må man sige, at Socialdemokraterne har en stor aften, og det er der da god grund til at glæde sig over.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi fuldt ud regeringens mål om, at der i år 2006 skal være oprettet 3.000 ekstra praktikpladser i forhold til antallet af praktikpladser i 2004. Derfor glæder vi os også over, at det faktisk går rigtig godt med at skaffe nye rigtige praktikpladser ude i virksomhederne.

Kl. 23.20

For at fremskynde denne her positive udvikling, vi har været vidne til, endnu mere, laver vi nu denne her præmieringsordning for de virksomheder, der opretter ekstra praktikpladser i forhold til de seneste 3 år. Vi betragter det som et skulderklap til de virksomheder, som gør en god og vigtig indsats for at skaffe praktikpladser. Samtidig håber vi også, at vi med denne her økonomiske gulerod kan motivere virksomheder, der i dag ikke har praktikpladser, til at gå ind i det vigtige arbejde.

Vi kan støtte lovforslaget, som forhåbentlig vil være til stor glæde og gavn for de mange unge mennesker, der ønsker sig en praktikplads.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil sådan set bare lige stille fru Carina Christensen det samme spørgsmål, som jeg stillede fru Tina Nedergaard, nemlig om vi ikke skulle undersøge, om der var et potentiale i mere nystartede virksomheder. Vi er vel alle sammen optaget af, at der her måske kunne blive nogle gode lærepladser på sigt, selvfølgelig under fornødent hensyn til kvalitet og praktikgodkendelser ved udvalgene osv. Men måske kunne vi finde nogle ordninger der.

Jeg har haft lejlighed til at få forslaget sendt rundt, efter at det blev fremsat, til nogle af dem, man kender ude i verden, og flere har peget på, at der faktisk kunne ligge et potentiale her. Jeg vil høre, hvordan Det Konservative Folkeparti stiller sig.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Det stiller vi os positivt over for. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får ikke alene de etablerede virksomheder på banen her, men så sandelig også de helt nystartede. Så hvis man kan finde en god ordning, der kan få dem med ind, vil vi være positive over for det.

Men jeg synes i hvert fald, at en god ting ved denne her ordning, som vi nu lægger op til, er, at de virksomheder, som i dag er etableret, men aldrig har prøvet at have en elev, nu får en moti-

vation til at bevæge sig ind på praktikpladsområdet. Så allerede der håber vi at kunne hente en masse nye pladser.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg skal fuldt ud tilslutte mig principperne. Vi har fremsat mange forslag om det, så om det er vi jo fuldstændig enige. Jeg er også enig i det synspunkt, at man selvfølgelig ikke bare som nystartet virksomhed skal kunne lukke igen osv., og den afvejning skal vi finde. Men jeg er meget glad for tilkendegivelsen, og jeg vil selvfølgelig tage den op i det videre udvalgsarbejde og håber på, at vi finder nogle løsninger. Selvfølgelig er det også afhængigt af, at vi kan se, hvor mange det drejer sig om.

Men jeg er meget glad for tilkendegivelsen, og jeg håber, at vi kan finde nogle gode løsninger undervejs.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jamen det er jeg sikker på at vi kan.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Når jeg ser på den socialdemokratiske ordfører, kan jeg ikke lade være med at komme til at tænke på filmen »Flyvende farmor«, hvor der er en meget fin sekvens, hvor man synger, og det lyder nogenlunde sådan her: Jul hele året med lys rundt i håret. Det må være ligesom det, alle børn ønsker sig, en juleaften uden for sæsonen. Kan man næsten få det bedre? Det, man har talt for, håbet på og er blevet modsagt i i så mange år, har man fået; og så leveret af den højreregering, vi har i øjeblikket. Det vækker undren. Ikke, at vi ikke kan få lyst til at glæde prøvede socialdemokrater, men at det lige skal ske på det her område, undrer vi os over i Det Radikale Venstre.

Selvfølgelig kan man godt sige noget positivt om, at en arbejdsgiver får en tilskyndelse til at gå f.eks. fra at have ingen elever til at have elever, for det er en omvæltning, der kræver besøg af folk, som skal godkende lærepladsen. Det er en omstillingsproces, det er en ny kultur, som skal ind i en lille virksomhed, når den tager uddannelsesansvar. Det er jo så en kortvarig fornøjelse, kan man sige, for det er en marginal ændring. Det er kun første gang, det sker. Når virk-

somheden har prøvet det én gang, må den blive ved på den hårde måde.

Forslaget har ikke været forhandlet i forligskredsen om erhvervsuddannelser, sådan som min gode kollega fru Louise Frevert også var inde på. Derfor var det en overraskelse for os, at det skulle blive til noget, og at det skulle blive til noget under så hastende omstændigheder. For der er en lang række diskussioner i det her forslag, som vi synes det er vigtigt at tage.

For det første er det overraskende for os, hvorfor den her ordning vil begynde at virke nu, når det ikke har været virksomhedsfuldt med tilskud tidligere. I de sidste mange år har det været god latin, at tilskud af denne her type virker midlertidigt, og at man i allerbedste fald kan håbe på, at det giver et niveauløft, som dog ofte vil være marginalt.

Kl. 23.25

For det andet må man diskutere, om det her er måden at lave en omfordeling mellem de arbejdsgivere, der tager initiativ til at have flere elever, end de havde i forvejen, og dem, der ikke tager initiativ, ligesom der er en omfordeling mellem offentlige arbejdsgivere og private arbejdsgivere. Det bør man også diskutere det rimelige i, herunder også, om staten vil gå foran, sådan at man får lige så mange præmier ind, som man betaler ekstra bidrag. Det ville da være et oplagt minimumsmål.

Sidst, men ikke mindst, ser vi frem til at se høringssvarene. Det står i lovforslaget, at det er sendt i høring i en ret bred kreds, og derfor håber vi, at høringssvarene vil blive stillet til rådighed, inden forslaget skal vedtages. Vi ser også meget frem til samrådet i morgen for at kunne få svar på en række af de her spørgsmål om, hvorfor det her lige pludselig vil virke mirakuløst. Pludselig her i juni måned vil det vise sig at have effekt at gennemføre præmieringsordninger. Det undrer os.

I loyalitet over for forligskredsen og også i loyalitet over for det, som er det fælles mål, nemlig flere praktikpladser, vil vi som Dansk Folkeparti undlade at stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det kan ikke være fru Margrethe Vestager ube kendt, at præmieringsordninger er noget, vi er blevet optaget af i Socialdemokratiet. Vi har specielt haft en ordning med Det Radikale Venstre. Jeg ved ikke, om fru Margrethe Vestager kan huske, hvor mange lærlinge, der var, men det kan

jeg: Der var 36.000 i forhold til de 28.000-29.000, der er i dag.

Alt andet har jo været prøvet, også i fru Margrethe Vestagers ministertid. Det var nemlig sådan, at der blev lavet trepartsaftaler, og at der nu er lavet korte uddannelser og EUD+. Lige meget hjælper det. Der er færre og færre unge, der får en kompetencegivende uddannelse. Her er der et afprøvet instrument, som virker. Hvorfor skulle det ikke virke denne gang? vil jeg spørge fru Margrethe Vestager.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Ja, det kan man jo altid overveje. Nu er det sådan, at man som minister bl.a. støtter sig til den kompetente rådgivning, man får, og rådgivningen har ikke tidligere været sådan, at der kunne være en forventning om, at det ville give en markant forøgelse af antallet af praktikpladser, og at der ville komme en permanent stigning i antallet af praktikpladser.

Det andet, som jeg synes er mærkeligt, og som især må være mærkeligt for regeringen, er, at vi havde et samråd i sidste uge, som handlede om en undersøgelse, der var lavet af kompetente folk på området, som blev afvist af regeringen som ikke udgørende grundlag for nogen type af bekymring. Så synes jeg i hvert fald, at det er mærkeligt, at man ugen efter kommer med et forslag, der skal ud at slukke ildebrand i form af at hente løsningsforslag op af sækken, som de sidste mange år har været afvist som værende uden gavnlige effekt.

Derfor synes jeg, det er mærkeligt, at det her forslag fremkommer på det her tidspunkt, og jeg synes også, at det er meget kortsigtet, fordi det jo som sagt kun virker første gang, man øger antallet af elever. Ellers skal man blive ved med det, hvis man vil blive ved med at få 20.000 kr. i årselevpræmie.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Der er ingen tvivl om, at det på sigt er kortsigtet, kan man sige, fordi det giver et midlertidigt løft. Men det, det kunne bevirke, var jo, at der selvfølgelig kom flere uddannelsesansvarlige til.

I modsætning til den ordning, vi havde sammen med Det Radikale Venstre, som blev afskaffet i 1998, hvor man jo så også hamstrede pladser – det medgiver jeg gerne, man var oppe på 36.000 elevpladser dengang – og som delvis var

finansieret af staten, er det her direkte finansieret arbejdsgiver til arbejdsgiver.

Er Det Radikale Venstre imod det det gule-rodsp princip »noget for noget«, når vi snakker uddannelse sådan generelt? Vi har jo set det i andre tilfælde, og derfor vil jeg godt høre, om det er noget, man ikke har lyst til at gå ind for. For de der 240-280 mio. kr. er jo fuldstændig arbejdsgiverfinansieret. Er det et princip, man modsætter sig?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nej, det er sådan set ikke finansieringen, vi har noget imod, og vi synes også, der er udvist en meget stor elegance i at omgå problemet med skattestoppet. Det synes vi er meget elegant. Jeg mener, at der absolut må være stilpoint for, at man på den måde kan komme uden om hele den problemstilling. Det synes jeg er al ære værd. Så det er sådan set ikke finansieringsformen, vi er imod.

Vi synes, det er meget rimeligt, at den ene giver til den anden, det er ikke nær det. Det er et princip, som regeringen i øvrigt er glad for, så det er ikke i finansieringsformen, problemet ligger. Det, som ærgrer os, er, at regeringen må ty til noget, som helt åbenlyst vil have en midlertidig effekt, og at den bl.a. har tvunget sig selv til det ved at begynde at tale om det, fordi der så bliver en forventning om, at det kommer. Og så bliver der færre praktikpladser, end der egentlige burde være, i forventningen om, man kan få et tilskud, som så kommer, hvorefter man måske hamstrer, så der bliver et kunstigt højt niveau, som så måske falder igen.

Det er ikke det, som en anden ordfører tidligere på dagen kaldte en sund struktur, der gør, at der bliver taget et solidt ordentligt uddannelsesansvar med kvalitet i pladserne.

Kl. 23.30

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I mine ører var der sådan meget afmægtighed i fru Margrethe Vestagers tale og bemærkninger, og det kan godt undre mig lidt på baggrund af Det Radikale Venstres ivrige deltagelse i forliget med regeringen og Dansk Folkeparti, hvor vi har diskuteret det mange gange i salen, og hvor det har lydt, som om det var løsningen på hele praktikpladssituationen. Det er blevet sagt, at det går fremad, og at en midlertidig løsning som

denne her måske kunne give et lille skub fremad.

Men er det udtryk for, at man reelt siger: Vi har en stor mangel på praktikpladser, og vi ved ikke rigtig, hvad vi kan gøre ved det? Her havde man f.eks. i skolepraktikordningen et helt konkret redskab til at samle dem op, som rent faktisk i dag står og mangler praktikpladser?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er sådan set enig i, at det er et retvisende referat af nogle af de diskussioner, vi har haft i salen om hele spørgsmålet om forliget. Jeg oplever ikke, at vi har en afmægtig holdning til det, men jeg oplever, at vi har en nuanceret holdning til det. Det er sjældent, man kan gribe De Radikale i at være sådan fuldstændig skrāsikre på, at vi har fundet den eneste løsning på at løse et kompliceret problem. Tværtimod synes Det Radikale Venstre, at den opgave, som jeg tror vi deler op-tagetheden af, nemlig at sørge for, at der er så mange praktikpladser som muligt og på en sådan måde, at den unge faktisk kan vælge imellem forskellige typer af praktikpladser, er en kompliceret opgave, som måske i højere grad kræver, at man samarbejder om at løse den, end at man straffer nogle og belønner nogle andre i et game, hvor det kan være meget svært at vurdere, hvorvidt det i virkeligheden giver den stabilitet i antallet af praktikpladser, som der er brug for.

For stabilitet i de her praktikpladser er også er en del af den kvalitet, der bliver, fordi der så er uddannelsesansvarlige på den enkelte virksomhed, som er drevet af det at være uddannelsesansvarlig. De kampagner, som bl.a. de faglige organisationer har ført på nogle områder, har jo også vist sig at være effektive. Måske skulle man stole lidt mere på fagligheden end på præmieringsordninger.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvis vi er enige om, at der er en notorisk mangel på praktikpladser, hvis Det Radikale Venstre ikke mener, at det her forslag er en del af en løsning, og hvis Det Radikale Venstre, hvilket jeg heller ikke har forstået, ikke vil genindføre skolepraktikken på det niveau, som den havde før, kunne jeg tænke mig at vide: Hvad er så Det Radikale Venstres bud på at få nye og flere praktikpladser på kort sigt så vel som på lang sigt, så-

dan at så mange unge ikke kommer til at falde ud af uddannelsen på grund af mangel på praktikpladser?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Først vil jeg fremhæve det, som var konklusionen på mit indlæg, nemlig at vi i respekt for forliget undlader at stemme, fordi vi gerne vil markere, at vi må give det en chance, når den faglige vurdering af det at lave en præmieringsordning åbenbart har ændret sig, sådan at man nu tror på, at det kan give en markant stigning af niveauet for antallet af praktikpladser.

Det andet er, at vi jo kan se, at statsministeren prioriterer endog særdeles mange arbejdsdage på at være sammen med spidser inden for erhvervslivet og andre steder. Det kunne være, at han kunne have en egentlig direkte, måske knap så kammeratlig samtale om, hvem der løfter hvilket ansvar i det her forhold. For jeg læser da meget tydeligt det her forslag som et signal om, at der skal løftes, hvis man vil være med i det her.

Det synes jeg måske man skulle have gjort på en anden måde i stedet for på den her måde, hvor det ser ud, som om, synes jeg, man må krybe til korset med holdninger, som man ikke tidligere har haft, og med metoder, som man ikke tidligere har brugt, fordi man gerne vil sende et klokkeklart signal til arbejdsgivere og til industri, privat så vel som offentlig, om, at der her løftes i fællesskab. For uddannelsesansvar skal der tages til gavn for de unge og til gavn for vores samfund.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, hr. Eigil Andersen.

Eigil Andersen (SF):

Som indledning vil jeg sige, at de unge i Danmark ikke bliver behandlet godt af VK-regeringen. Et eksempel er, at regeringen i årets første kvartal har stødt over 200 unge ud i mørket alene i Århus og i København; unge aktive og arbejdssomme mennesker, der gør lige præcis det, som vi alle sammen ønsker. De er konstruktive og i gang med at uddanne sig. De bliver stoppet midt i deres uddannelse af en temmelig brutal regering, der støttes af Dansk Folkeparti og i denne sag desværre også af Det Radikale Venstre.

Disse unge får et grundskud, fordi de bliver forhindret i at fuldføre uddannelsen. De kan ikke få praktikplads hos en privat arbejdsgiver, fordi arbejdsgiverne ikke lever op til deres sociale ansvar, som bl.a. er at uddanne alle unge, så vi bedre kan modstå fremtidens mangel på arbejdskraft. Disse unge har hidtil haft praktik på de tekniske skoler som en redningsplanke under deres uddannelse, en redningsplanke, som regeringen har taget fra dem ved at fjerne 75 pct. af skolepraktikpladserne, som det også tidligere blev nævnt her i debatten, og det endda på trods af, at uddannet arbejdskraft nu engang er et langt bedre udgangspunkt end uuddannet arbejdskraft.

Alene i år ser det ud til, at 3.000-4.000 unge bliver tvunget ud af deres erhvervsuddannelse, og erfaringen er, at 50 pct. af dem, der stopper midt i sådan en uddannelse, desværre aldrig kommer i gang med den anden. Af dem, der stødes ud i mørket, er der en stor gruppe indvandrere, som alle taler meget om, men som også alligevel skubbes ud i mørket.

Generelt er der ifølge undervisningsministerens egne tal 10.000 unge, der mangler en praktikplads, så man kan rolig slå fast, at situationen er alvorlig.

Fra SF's side har vi presset på længe, for at der skulle bruges både pisk og gulerod over for arbejdsgiverne for at få dem til at oprette flere praktikpladser. Derfor er vi glade for, at der nu omsider sker noget med det lovforslag, som undervisningsministeren har fremsat, selv om det sker alt, alt for sent i forhold til den voldsomme nedskæring i antallet af skolepraktikpladser og den generelle praktikpladsmangel.

Det skal siges, at vi dog hellere havde set en model, hvor det var alle arbejdsgivere, der har unge i praktik, der fik et større beløb end i dag. Problemet med lovforslaget er jo, at de arbejdsgivere, der nu skal præmieres med 20.000 kr. pr. plads, er dem, der hidtil har kørt på frihjul og slet ingen elever har taget eller måske kun en enkelt, hvor arbejdsgiverne burde tage flere elever for at leve op til deres sociale ansvar. Denne gruppe arbejdsgivere har de største muligheder for nu at tage nogle ekstra praktikanter ind, og det betyder altså, at de her gratistarbejdsgivere, som jeg vil kalde dem, pludselig får mulighed for en ekstra gevinst. Det er vanskeligheden.

Men som sagt: Lovforslaget er alligevel bedre end ingenting, og det er som nævnt godt, at der sker noget, der kan give nogle flere pladser.

Vi er i SF desuden tilfredse med, at det bliver alle arbejdsgivere, om de har lærlinge ansat eller ej, der skal betale disse ekstrapræmier, idet bidraget til Arbejdsgivernes Elevrefusion hæves fra 950 kr. til 1.090 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder på arbejdspladsen.

Jeg vil nævne, at der for øjeblikket er mange kommuner og amter, der giver udtryk for, at de vil ansætte færre elever på grund af de usikre økonomiske udsigter som følge af udgifterne ved kommunalreformen og dermed usikkerhed om beskæftigelsens mulige omfang i de nye kommuner.

Her er så en problematik om, hvor mange færre pladser det dyk inden for den kommunale verden vil medføre, hvad den nye præmieringsordning vil betyde af flere pladser, og hvad nettoresultatet af de to modsatrettede tendenser så vil blive. Det og en række andre spørgsmål vil vi gerne have belyst under udvalgsarbejdet, men altså som nævnt ud fra en positiv grundholdning.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo egentlig fantastisk, at selv Bertel Haarder nu ikke længere kan benægte virkeligheden. Regeringens, Dansk Folkepartis og De Radikales slagting af skolepraktikken har været en fiasko. Hundrevis af unge falder fra erhvervsuddannelserne, fordi de ikke kan få praktikplads.

De seneste tal, fra f.eks. Aarhus tekniske Skole, viser, at 55 pct., altså over halvdelen af eleverne, falder fra på grund af de manglende praktikpladser. Alligevel har det ikke været nok til at få undervisningsministeren til at erkende, at den er gal.

Gang på gang har ministeren, uanset om det har været en minister ved navn Tørnæs eller ved navn Haarder, stillet sig op og fortalt, hvor godt det gik. Eleverne har demonstreret og protesteret, har gjort opmærksom på den virkelighed, de oplever, hvor der ikke er praktikpladser nok.

Men nu går den så ikke længere. Virkeligheden er trængt ind på forligspartierne, på regeringen, på De Radikale, på Dansk Folkeparti og også på undervisningsministeren. Derfor kommer der nu det her forslag om en ekstra præmie til arbejdsgiverne for at etablere flere praktikpladser.

Desværre må man sige, at det godt nok er et lille skridt, men et for lille skridt. Der er stadig behov for, at skolepraktikken genindføres med det samme for at samle op på de mange, der er faldet ud af uddannelsessystemet i det seneste halve år. Og der er behov for, at det offentlige omgående opretter langt flere praktikpladser, samtidig med at det offentlige også skal stille krav om oprettelse af praktikpladser hos alle de private, der udfører opgaver eller handler med det offentlige.

Jeg vil egentlig godt have uddybet, hvordan ministeren når frem til, at lige præcis det her forslag med den her præmieringsordning får lige præcis det antal pladser, der mangler, til at komme frem. Det kan sagtens ske gennem skriftlige svar i Uddannelsesudvalget.

Men trods alt og trods de her indvendinger så dog et stort tillykke til eleverne på de tekniske skoler. Det er nu langt om længe lykkedes for dem at få regeringen til at reagere på deres krav om praktikpladser. Nu gælder det om at holde dampen oppe. Regeringen, De Radikale og Dansk Folkeparti skal ikke slippe af sted med kun dette lille skridt. Problemet skal løses for alle de unge, der står uden mulighed for at gennemføre deres uddannelse.

Selv om forslaget kommer meget sent, og selv om forslaget indeholder ganske lidt, er det trods alt en forbedring og et lille skridt fremad, og derfor kan Enhedslisten trods alt støtte forslaget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tak for den overvejende positive tilslutning, der er til forslaget, som jeg så forventer kan vedtages ved tredje behandling på fredag. Jeg synes, det har været en god debat også med humoristiske indslag, selv om sagen jo er alvorlig nok.

Lad mig lige minde om et par ting. Det står i regeringsgrundlaget, at vi vil komme med en sådan ordning. Da jeg var i samråd i sidste uge, svarede jeg på forespørgsel, at vi arbejder på sagen. Modellen, der lægges frem, belønner kun tilvækst. Der er ikke noget dødvægtstap, som der har været talt om. Det er ikke nogen penge-maskine. Hver eneste øre, der kommer fra arbejdsgivere, går til arbejdsgivere.

Håndværksrådet, som har medlemsvirksomheder, der tager mange elever, er tilfreds med ordningen. Andre er utilfredse. Men til dem har jeg en meget oplagt løsning, nemlig at de gør som elfaget. Inden for elfaget, der for en tid siden konstaterede, at de manglede 40-50 pct. lærlinge på længere sigt, hvis de ikke fik sat gang i

oprettelsen af pladser, fik man nogle tidligere mestre til at gå rundt og overtale tidligere kolleger til at oprette flere pladser.

Sådan kan et fag jo løse sit langsigtede uddannelsesproblem, sådan kan også de store virksomheder løse en større del af uddannelsesopgaven, og det vil regeringen indtrængende opfordre dem til at gøre. Hvis det lykkes og vi får indarbejdet gode vaner, kan denne ordning heldigvis undværes igen.

Hvis det lykkes, og det skal lykkes, vil vi møde det, der måske bliver fremtidens problem, nemlig at elevmangel bliver mere udbredt end pladsmangel. Derfor skal Ungdommens Uddannelsesvejledning, skolerne og de unge tænke meget i de baner, at vi nu må kræve mobilitet.

Jeg vil ønske, at hr. Eigil Andersen får ret i, at ordningen vil blive brugt af en række af de arbejdsgivere, som hidtil ikke har gjort nok. Så kan man sige, at det da egentlig er uretfærdigt. Men skal vi ikke sige til disse fortabte sønner, at det er nu, de unge har brug for deres indsats. Ordningen er jo ikke mindst til for at få nogle af dem, der hidtil har været efterladende, til nu at gøre en indsats for de unges uddannelse.

Kl. 23.45

Hvad enten man vil kalde det jul hele året, glade grise eller andre morsomme ting, der er blevet sagt, så vil jeg sige, at denne ordning skal sikre, at det mål, som er sat i regeringsgrundlaget om 3.000 ekstra pladser i 2006 i forhold til 2004, nås, at det derved bidrager til, at det i 2010 bliver 85 pct. af de unge, der får en uddannelse, og i 2015 95 pct., der får en uddannelse. Det er et meget ambitiøst mål. Det skal nås. Det er vigtigt for samfundet, hvis der skal være nok til at producere og bære velfærdsstaten i fremtiden.

Det er også forklaringen på, at regeringen ikke har turdet tage den risiko, at vi ikke fik tilstrækkelig mange pladser. Der er fremgang, det har vi fremhævet, men vi vil være sikre på, at fremgangen bliver stor nok. Det er en vigtig del af den samlede strategi for det danske velfærds-samfund, som vi her giver et skub fremad.

Derfor vil jeg igen takke varmt for det store flertal, som vil støtte forslaget, og også takke Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre for, at de trods alt giver det en chance ved at trykke på de gule knapper.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten unødigt meget, men jeg kan da godt forstå, at regeringen frem-

sætter det nu, for konsekvenserne er ved at blive kendt.

Det, jeg vil spørge undervisningsministeren om, er det, jeg har rejst over for Venstres og De Konservatives ordførere, nemlig de små virksomheder. Jeg har som sagt prøvet at have det ud andre steder, og jeg vil høre ministeren, om han er indstillet på, at vi måske kunne se på, om der kunne være et særligt felt, der kunne dyrkes med henblik på, om der også hos en række af de nystartede virksomheder, især håndværksfirmer, kunne skabes en række ekstra praktikpladser.

Det er jo en kendt sag, at når vi laver en sådan ordning, så får vi måske også nogle pladser frem, som vi ikke altid ønsker os, altså dem, som ikke er gode nok. Der har vi i hvert fald tidligere, når man har haft sådan nogle tilskudsordninger, været meget opmærksomme på, at der skulle være tale om en særlig indsats, og har indskærpet over for de faglige udvalg, at her skulle der gøres en ekstraordinær indsats for at sikre, at kvalitet og indhold var godt nok i de pladser, der så kom.

Jeg vil høre, hvad ministeren havde tænkt sig at gøre ved det.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Carsten Hansen har jo selv foranlediget, at der bliver et samråd i morgen. Der vil jeg møde i stærkeste opstilling og besvare alle spørgsmål.

Man kan jo kun få en elev, hvis man kan godkendes til det, og derfor er jeg ikke enig i, at vi risikerer for dårlige pladser, at der er nogle af de uddannelsespladser, der nu forhåbentlig bliver oprettet, som ikke er gode nok. Vi har et godkendelsessystem, og visse steder er det temmelig skrappt – efter min mening også for skrappt – men det kan vi tage en diskussion om på længere sigt.

Det andet spørgsmål forstod jeg simpelt hen ikke, så måske må jeg med formandens tilladelse få det en gang til.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg tager det tilsagn om samrådet.

Det, jeg spurgte om, var, at der jo er den der 3-års-ordning. Det betyder, at nystartede virksomheder ikke kan tage lærlinge eller elever. Det, som jeg siger, er, at de steder, hvor jeg har snakket med håndværksmestre og også organisationer på området, har de sagt, at det kan være

en svaghed, for der er en række virksomheder, der måske er 1½-2 år gamle, som godt kunne tage elever. Men da det beregnes 3 år tilbage, så vil det jo hindre forholdsvis nystartede virksomheder eller virksomheder, der er over 1 år gamle, i at tage elever.

Da vi er enige om, at formålet jo er at skabe flere praktikpladser til elever i rigtig uddannelse, så vil jeg spørge, om ministeren er villig til at kigge på den gruppes problematik under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil helst ikke svare på spørgsmålet, før jeg får en nøjagtig udlægning af, hvad de foreslåede regler helt præcist betyder for sådan en virksomhed, der kun har eksisteret i 2 år. Jeg er nemlig ikke sikker på, at der er et problem, men det synes jeg vi skal opklare i udvalget i morgen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse af 14. juni 2005:

»Efter statsministerens indstilling er det ved kongelig resolution af 6. juni 2005 besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende lov om benzinforhandlerkontrakter overføres fra justitsministeren til økonomi- og erhvervsministeren.

Jeg tillader mig at anmode formanden om at underrette Folketinget herom.

Sign. Anders Fogh Rasmussen /
Sten Frimodt Nielsen«.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 15. juni 2005, kl. 09.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 23.51
